

جبران خسارات ناشی از نقص زیبایی

دکتر سید ابوالحسن شاکری
عضو هیئت علمی دانشگاه مازندران

ابراهیم علیزاده نیکو
دانشجوی دکترای حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه مازندران (قاضی - دادگستری محمودآباد)

چکیده

مدت های مدیدی است که موضوع جبران خسارت ناشی از نقص زیبایی در بین فقها و حقوقدانان، محل بحث و اختلاف است. این موضوع هم در بین فقهای متقدم و هم در بین فقهای متأخر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و قانونگذار نیز در قانون مجازات اسلامی مصوب 0912، نسبت به موضع قبلی خویش، انعطاف بیشتری به خرج داده است. در این خصوص فقها قائل به تفکیک شده و چنانچه جنایت وارده دارای دیه مقدر باشد، اکثر آنها پرداخت ارش نقص زیبایی علاوه بر پرداخت دیه جنایت را فاقد مبنای شرعی دانسته اند و اگر جنایت وارده دارای دیه مقدر نباشد، همه ی آنها پرداخت ارش نقص زیبایی علاوه بر پرداخت ارش جنایت را با لحاظ شرایطی، ممکن دانسته اند. ضمناً باید دانست که میزان ارش نیز ثابت نبوده، به عوامل متغیر زیادی نظیر سن، جنس، محل جنابت و مانند آن وابسته است. علی ایحال همانگونه که قانونگذار با درج مقرره ای نظیر تبصره 9 ماده 911 قانون مجازات اسلامی، تا حدود زیادی در راستای جبران خسارات وارده به مصدومین و رفع تألمات روحی ایشان گام برداشته است، باید قائل به آن شد که چون هیچ خسارتی اعم از مادی و معنوی نباید جبران نشده باقی بماند و با امعان نظر به قواعد کلی ضمان نظیر سیره عقلا، قاعده تسبیب و قاعده لاضرر، می توان راهکارهایی را جهت اصلاح قوانین موجود به منظور جبران خسارت ناشی از نقص زیبایی اعم از آنکه جنایت وارده دارای دیه مقدر باشد یا خیر در نظر گرفت.

کلمات کلیدی: دیه مقدر، ارش، نقص زیبایی